

Anneli Meurman kertoo Ines Elmgrenin syntymäpäivistä 3.2.1953

Rakas perhe!

Lienee minunkin aika kirjoittaa teille oikein kirje.... Marja Heinonen oli soittanut Anjalle ja pyytänyt meitä sinne heille. Oli Ines-tädin syntymäpäivät ja koska emme olleet käyneet pyysi hän illaksi. Kävimme asemalla ostamassa kukkia - 400:- - 5 kielloa. Pannaan nyt sitten ylellisyysmenojen tiliin, josta on puhuttu. Kun ostimme kukat oli edellinen asiakas Arto Virkkunen. Naureskelin ja kuiskuttelin Anjalle että eri hassua, hänkin on tulossa Ines-tädille, että ei olla huomaavinammekaan. Olisi tylsää mennä yhtä matkaa. Eikä hän meitä tuntenut. Osti 4 valkoista ja 1 punainen tulppaani. Sitten huomasin, että hänellä oli auto. Kiroilimme ja päivittelimme huonoa onneamme, Ja sitten: hän ei tullutkaan Ines-tädille. Olisi se kelvannut kun olisimme menneet ilmoittamaan, että tulemme yhtä matkaa.

Ines-täti oli hurjan pirteä ja voi hyvin. Eteisessä ryntäsi Tuomi likistämään meidät rintaansa vasten. Sitten menimme onnittelemaan. Kaikki olivat herttaisia, mm. Pelle jutteli oikein rattoisasti ja Sven rouvineen. Tuli kahvi ja Tuomi juoksi hakemaan mulle teetä. En syönyt kakkujakaan vatsani takia niin että olin kuin vuorineuvos. Menimme pieneen nurkkaukseen istumaan ja Ines-täti tuli istumaan sinne js jutteli ja kysyi teistä ja lähetti terveisiä. Sitten tuli Tuomi ja kehui Anjan lausumista ja keskustelimme runoudesta, jossa loistimme molemmat. Sitten tuli Lilli-täti kylään ja lopuksi istuimme kaikki naiset piirissä. Ja Lilli-täti kertoi loistavalla supliikillaan juttuja Elli Tompurista ja Bergbomista ja Kekkosesta ja me nauroimme niin, että meinasimme pudota tuoilta. Erkki tuli viimeiseksi. Ja kun oli niin hauskaa, oli lopuksi vieraita jäljellä Erkki, Anja ja minä sekä omaiset. Istuimme ja Ines-tädin lapset kertoivat hauskoja juttuja. Mm. Sven kertoi, että kerran hänelle soitettiin työhön ja puhelimesta sanottiin:”Här ä’ Johansson”.”Vem?” sanoi Sven. ”Johansson.” ”Vem Johansson?””Johansson från besiktningen.” Sven luuli että jonkun lähetystön vahtimestari soittaa ja sanoi:”Nå, va’ vill Johansson ha?” Johansson rupesi selittämään asiaa ja Sven huomasi, että se oli Ruotsin ministeri, johon hän oli tutustunut vähän aikaa sitten. Kaikennäköisiä hauskoja juttuja, joten ilta kului oikein hauskasti. Emmekä mekään niin pitäneet kiirettä pois lähdöllä. Sitten rupesi päivänsankari lähtemään ja sitten lähdettiin mekin ja Erkki. Teille lähetettiin kovasti terveisiä. Erkin poika on ristitty Kai Magnus.

Siinä nyt sitten kaikki mitä mulle tapahtui eilen ja toissapäivänä.

Terveisiä,

Anneli

P.S. Ines-täti kysyi, kuinka usein kirjoitamme teille ja mä kerroin isän joululahjasta. Hän kertoi kirjoittaneensa lasten opiskeluaikana kullekin kirjeen viikossa eri osoitteisiin.